

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 864. An & cui Episcopo, & in quibus ejecti debeant obedientiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

regularem, à quo de facto gubernentur; non tamen omnino ab obedientia praelati regularis eximuntur (& consequenter nec à voto illius suspensa illius obligatione ob defectum materiae circa quam versetur ut molin. tom. 1. de just. d. 140. circa finem, Sanch. l. c. n. 29. & 31. Less. cit. c. 41. in fine. & alii apud Castrop. l. c. n. 3.) dum etiam inter cetera dicti praelati eis impetare possunt ut redeant in quo iis obedi-
rententur ad hæc univèrsaliter parati esse debeant in omnibus illis obedire, si denuo recipiantur & ita tenent Castrop. cit. p. 3. n. 5. Pirh. n. 189. Reifensl. h. t. n. 24.

Quæst. 865. an & cui Episcopo & in quibus eiectioni debeant obedientiam.

1. Resp. ad primum: de eo, non ita convenit inter AA. Vi voti emissi in professione, seu status religiosi nullam eos debere obedientiam Episcopo loco praelati regularis sentiunt Molin. Less. Sanch. LL. paulo ante cit. Item Laym. cit. l. c. 13. n. 4. Pirh. l. c. Wiestn. n. 164. Reifensl. n. 241. Rodriq. l. c. 9. 30. a. 19. & alii communiter contra Nav. comment. 2. de regul. n. 35. resol. in prax. Episc. p. 2. V. regulares §. 3. ex eo capite, quod non teneantur ad aliam obedientiam, nisi quam voverunt, non autem voverunt eam extra religionem Episcopo: tenentur nihilominus ad generalem & eo modo exhibendam obedientiam Episcopo Diœcesis. ut aa. citati quin & tradit, Castrop. l. c. n. 8. ejectionem, qui aliàs erat Episcopo subiectus, quia erat de religione non exempta à jurisdictione Episcopi, post expulsionem manere sub speciali illius obedientia, ut possit ei præcipere, quia necessaria sunt expulso juxta suum statum & modum vivendi extra religionem; cum expulso expulso non rejiciat à regimine praelati extrinseci, sed intrinseci religionis seu regularis. Idem Castrop. n. 5. dicit de illo ejectione, qui prius exemptus erat ab omni jurisdictione Episcopi, eo quod is expulsionem in ejus jurisdictionem incidat, non tantum, quia non fruitur amplius privilegio religionis exemptæ; sed & quia, dum religiosus in professione sua voverit obedientiam intelligitur eam voveri praelatis regularibus, dum ab iis regitur, Episcopis verò, dum à praelatorum regularium regimine excluditur, quem voverit modum dicitur statui religioso, tum expulso convenientiorem, ad hæc, quia negari nequit Episcopum regere & gubernare posse & debere omnes, quotquot in ejus diœcesi existunt secundum statum & conditionem illorum, ita ut hæc gubernatio non tantum ex jurisdictione Episcopali, sed ex voto obedientiæ ortum habeat atque ita Castrop. sentit cum Nav. & Zerola, quos pro se citat, uti & Suar. tom. 4. de religione tr. 6. l. 3. c. 6. n. 4. & seq. Quæ in hoc puncto dicta sunt de Episcopo, efficacius à Castrop. n. 5. probantur de summo pontifice, non tantum quatenus Ecclesiæ & omnium fidelium pastor est, sed etiam quatenus religiosorum omnium supremus praelatus est, cui quæ tali ex voto obedientiæ ii subiant, quique proinde expulso præcipere potest, quæ religiosus in conditione expulsi-
onis decent, isque ei obedire tenetur, hac obligatione obediendi Papæ per expulsionem minimè suspensa, cumque illius suspensionis respectu pontificis nulla sit necessitas, actuali hoc regimine & dominio religiosi expulsi is privari non debeat.

2. Resp. ad secundum probabiliter per Episcopum, cui, si quæ præstanda obedientia, non intelligitur hic Episcopus originis, ut volunt Nav. l. c. n. 34. Barbos. l. c. n. 11. citatiq; ab eo Riccius in pr. aur. resol. 183, per tot. Ugolin. de offic. Episc. c. 20.

§. 9. in fine. Mirand. campan. &c. utpote, qui sit immutabilis & à voluntate ejectionis independens, quia contingit sæpe religiosum expelli in loco remotissimo à loco suæ originis, adeoque molestissimum ei esse hunc locum adire & illi Episcopo se præferant. sed intelligitur Episcopus loci in quo commoratur vel quia peregrinus, vel quia ibi domicilium figit ejectionis Suar. l. c. l. 3. c. 6. n. 8. Castrop. cit. p. 23. n. 8. Ratio responsionis est; quia ut dictam Episcopus est superior omnium in diœcesi sua existentium non exemptorum, qualis non est amplius ejectionis. quod ad ordines tamen suscipiendos subiectus est ejectionis Episcopo originis non secus ac alii Clerici sæculares quin & Episcopo domicilii & habitationis ita subiectus non est, quin absque illius consensu domicilium & habitationem mutare possit, non secus ac alii Clerici sæculares; cum ex vi voti obedientiæ non privaverit se libertate faciendi hanc mutationem in statu expulsionis; Sed solum dum in religione sub suorum praelatorum regimine existit & vitam communem degit. Castrop. l. c. n. 8.

3. Resp. ad tertium: Si Episcopo non tantum ut alii Clerici sæculares, sed specialiter subiectus est ut religiosus ejectionis, utpote cui suas vices in eo gubernando commisisse censendus sit Papa ut Castrop. l. c. n. 5. tenebitur in iis illi obedire, quæ ad observantiam castitatis & paupertatis statui expulsionis accommodatæ judicabuntur moraliter necessaria, uti & in iis, quæ pro religiosi status decencia & honore in eo vitæ genere conservando requiruntur cum maneat religiosus, adedque eum vivendi modum, qui statum religiosum non dedecet, servare obligatus. Unde si ludis, commestrationibus se detum scandalo, habitum honestum non portet, aliæque in status religiosi ignominiam perpetrer, posse eum præcepto pænisque cogi ab Episcopo, sicut posset à praelato suo regulari puniri, dum esset intra religionem tradit cum Suar. l. c. 6. n. 18. Castrop. l. c. n. 9.

Quæst. 866. Utrum eiectioni teneantur ad alia vota emissa in religione, aliasque austeritates & observantias regulares, ad recitandum officium divinum, deferendumque habitum religionis.

1. Resp. ad primum: juxta probabiliorum in perpetuum ejectionis non teneri votis præter tria substantialia emissa in suo ordine, non quidem extincta omnino eorum obligatione, sed suspensa, quam diu extra religionem sunt, eo quod talia vota religiosum non constituent, nec cum emissionem trium votorum substantialium necessario connexa. & ita tenent AA. pro sequenti respons. citandi, & sic in specie Sanch. cit. c. 9. n. 56. cum Vega. in sum. tom. 2. c. 86. cas. 16. apud Barbos. l. c. n. 12. & quos sequitur Pirh. h. t. n. 200. in fine resolvit. quartum votum in religione B. Mariæ de merced. vacandi redemptioni captivorum, uti & illud in ordine minorum S. Francisc. de paula. de quadagesimali jejuniis tota anno & temper servando non obligare ejectionis ex his ordinibus.

2. Resp. ad secundum: neque obligari ejectionis ad servandas alias ordinis sui austeritates, puta jejunia, delectum ciborum, vigiliis, orationes, penitentias aliæque similia à regula suæ religionis præscripta, etiam sub peccato gravi obligantia. Sanch. l. c. n. 50. citatiq; ab eo n. 53. Aragon. Sayr. Sa, &c. Item Suar. l. c.